

танцуватъ, произвеждатъ треперливи движения. Ако бихме могли да наблюдаваме такава една капка стотици години, ще видимъ, че това движение нѣма да престане никога. Това явление — танцътъ на тия частички — се корени дълбоко въ строежа на материята. То се дължи на движението на молекулитѣ на околната течностъ. Молекулитѣ на водата, като се сблъскватъ съ по-едритѣ частици, които ние виждаме, принуждаватъ ги да трептятъ, да танцуватъ.

Да направимъ трети опитъ. Вземаме сваренъ картофъ и една прѣсна батерия отъ джебно електрическо фенерче. Втъкваме въ картофа дветѣ медни пластинки, които стърчатъ отъ батерията. Отначало не се вижда нищо. При внимателно разглеждане, следъ нѣколко минути, забелязваме, че при по-дългата пластинка сж се отдѣлили нѣкакви мѣхурчета, образувала се е ситна пѣна, сякашъ картофената маса ври. Тя не ври, но става друго нѣщо. Подъ действието на електрическия токъ водата въ картофа се е разложила, и се е отдѣлилъ водородъ. По-дългата пластинка представя отрицателенъ полюсъ на сухата батерия. Значи, нашиятъ картофъ може да послужи като сръдство да познаемъ, кой отъ полюситѣ е положителенъ и кой е отрицателенъ.

Сега да разгледаме другата, по-късата пластинка — положителния полюсъ. И тукъ електричеството не е стояло мирно. Цѣлото мѣсто около пластинката е оцвѣтено силно въ синьо-зеленъ цвѣтъ. За това пѣкъ е виновенъ кислородътъ, който се отдѣля на тоя полюсъ. А ако имаме малко търпение, можемъ да си получимъ и фотографически образъ на една монета въ варенъ картофъ — тъй да се каже, една картофена снимка. Разрѣзваме варенъ картофъ и слагаме монетата въ него. Късиятъ полюсъ притискаме добре въ монетата, а дългия забиваме дълбоко въ картофа. Следъ 1—2 минути върху картофа се отбелязва синьо-зелениятъ образъ на